

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS.41.9/894/2023/20337/KK

Katowice, dnia 1 grudnia 2023 r.

Decyzja

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r. Poz. 570), art. 138 § 1 pkt. 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj.: Dz. U. z 2023r., poz.775, ze zm., dalej jako: „k.p.a.”)

po rozpatrzeniu wniosku stowarzyszenia KLUB EKOLOGII EKO-FAN z siedzibą w Jaworznie przy ul. Wolności 30c reprezentowanego przez pełnomocnika – radcę prawnego P. (Kancelaria Rady Prawnego, 40-857 Katowice, ul. Wolnego 4 lok. 315), o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Kolegium z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS/41.9/674/2023/14063/AK, którą odmówiono stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5.12.2022r. nr RAN2.6220.6.2021, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa stawu rybnego o głębokości większej niż 3 m poprzez eksploatację złoża kruszywa naturalnego (po udokumentowaniu) na działkach 63/9, 11, 13, 18 położonych w Bojszowach, obręb Jedlina, km 4” i określającej warunki środowiskowe realizacji planowanego przedsięwzięcia, oraz dopuszczenie ww. stowarzyszenia do udziału na prawach strony w tym postępowaniu

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Robert Nowicki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 grudnia 2023 r.

postanowiło

utrzymać w mocy decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS/41.9/674/2023/14063/AK.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS/41.9/674/2023/14063/AK, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5.12.2022r. nr RAN2.6220.6.2021 stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa stawu rybnego o głębokości większej niż 3 m poprzez eksploatację złoża kruszywa naturalnego (po udokumentowaniu) na działkach 63/9, 11, 13, 18 położonych w Bojszowach, obręb Jedlina, km 4” i określającej warunki środowiskowe realizacji planowanego przedsięwzięcia, oraz dopuszczenie ww. stowarzyszenia do udziału na prawach strony w tym postępowaniu - odmówiło stwierdzenia nieważności przedmiotowej decyzji.

Decyzja ta została doręczona stronie w dniu 7 września 2023r.

Pismem z dnia 21 września 2023 r., strona wystąpiła do organu II instancji o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją Kolegium, kwestionując stanowisko organu II instancji zawarte w uzasadnieniu wydanej przez ten organ decyzji. Wniesiono o uchylenie w całości decyzji Kolegium i stwierdzenie nieważności ww. decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5.12.2022r. nr RAN2.6220.6.2021. Jednocześnie decyzji Kolegium zarzucono naruszenie:

- art. 107 § 3 k.p.a. poprzez niedostateczne uzasadnienie decyzji, w zakresie uzasadnienia prawnego, tj. wykładni przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w kontekście całego planowanego przedsięwzięcia, który zdaniem strony został sformułowany w sposób zbyt skrótowy, powodując, iż motywy odmowy stwierdzenia nieważności decyzji środowiskowej nie zostały należycie i przekonująco wykazane;

- art. 156 § 1 pkt. 2 k.p.a., poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy decyzja Wójta Gminy Bojszowy została zdaniem strony wydana z rażącym naruszeniem przepisów prawa tj.:

- art. 80 ust. 2 i 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 8 § 1 i 2 k.p.a. w związku z § 4 pkt. 9, § 5 ust. 1 pkt. 4.3, § 38 pkt. 1 uchwały Nr XXI/118/2000 Rady Gminy Bojszowy z dnia 18 października 2000r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Ośrodka Rekreacji i Balneologii wraz z funkcjami uzupełniającymi i wzbogacającymi podstawowe funkcje ośrodka w Bojszowach – Jedlinie. Zdaniem strony, lokalizacja przedsięwzięcia którego dotyczy decyzja środowiskowa narusza przeznaczenie nieruchomości określone w mpzp, tym samym decyzja ta jest rażąco sprzeczna z powołanymi przepisami.

- art. 49 § 1 k.p.a., w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez brak doręczenia decyzji Wójta wszystkim stronom w trybie art. 49 k.p.a. w związku z tym brak skutecznego wprowadzenia tej decyzji do obrotu prawnego. Zdaniem strony na tablicy ogłoszeń w BIP Gminy Bojszowy nie udostępniono decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5 grudnia 2022r., ani nie poinformowano o jej wydaniu, tym samym nie można uznać, aby decyzja została skutecznie doręczona wszystkim stronom i wprowadzona do obrotu prawnego.

W treści powyższego wniosku, strona wyjaśniła również, że aktualnie w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Śląskiego toczy się postępowanie w sprawie zatwierdzenia projektu robót geologicznych, mające na celu udokumentowanie złoża kruszywa naturalnego na wymienionych wyżej działkach w Bojszowach.

W uzasadnieniu wniosku stowarzyszenie podniosło także, iż rzeczywisty, główny cel przedsięwzięcia jest sprzeczny z zapisami mpzp, bowiem narusza przewidziany w nim sposób wykorzystania terenu, który ma pełnić funkcje krajobrazowe, przyjazne dla ludzi, zwierząt i roślinności.

Pismem z dnia 14 września 2023r., „Stowarzyszenie NASZE BOJSZOWY” wystąpiło z wnioskiem do Kolegium o dopuszczenie ww. stowarzyszenia do udziału na prawach strony w prowadzonym postępowaniu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Kolegium z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS.41.9/674/2023/AK. W odpowiedzi na powyższe, postanowieniem z dnia 25 października 2023r., Nr SKO.OS.41.9/894/2023/20337/KK, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach dopuściło ww. stowarzyszenie do udziału w prowadzonym postępowaniu – na prawach strony oraz powiadomiło ww. podmiot, jak i pozostałe strony o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Pismem z dnia 2 listopada 2023r., (data wpływu do Kolegium: 8 listopada 2023r.) „Stowarzyszenie NASZE BOJSZOWY” przedstawiło swoje stanowisko w sprawie, wskazując, iż postępowanie w sprawie było prowadzone bez udziału społeczeństwa - art. 33 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W prowadzonym postępowaniu w sposób niewystarczająco mocno postawiono zagadnienie zagrożenia powodziowego w związku z planowanym przedsięwzięciem budowy bardzo dużego stawu. Zdaniem stowarzyszenia, zaplanowane przez inwestora przedsięwzięcie budowy stawu na tym terenie naruszy przeznaczenie nieruchomości określone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jest więc niedozwolone, z tego względu decyzja Wójta Gminy Bojszowy winna zostać unieważniona.

Kolejnym pismem tj. z dnia 4 listopada 2023r. (data wpływu do Kolegium: 8 listopada 2023r.) „Stowarzyszenie NASZE BOJSZOWY” wniosło dodatkowe uwagi do swojego pisma z dnia 2

listopada 2023r., tj. w zakresie analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla terenu objętego planowaną inwestycją, wskazując, iż zapisy planu jednoznacznie zakazują realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia jako szkodliwego dla środowiska przyrodniczego, a w szczególności zakazują eksploatacji złóż kruszywa naturalnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje:

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został wniesiony z zachowaniem przepisanej prawem 14-dniowego terminu, liczonego od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 k.p.a.).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w zakresie podstawy prawnej decyzji, wskazuje co następuje.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art 156 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która: wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości (pkt 1), wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa (pkt 2), dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco; (pkt 3), została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie (pkt 4), była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały (pkt 5), w razie jej wykonania wywołałby czyn zagrożony karą (pkt 6), zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa (pkt 7). W myśl § 2 ww. artykułu nie stwierdza się nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w punktach 1, 3, 4 i 7, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne.

Stosownie do art. 157 § 1 i § 2 k.p.a. właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 tego kodeksu jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja została wydana przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze – ten organ. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu.

W myśl art. 158 § 1 k.p.a. rozstrzygnięcie w sprawie nieważności decyzji następuje w drodze decyzji.

Stwierdzenie nieważności decyzji jest instytucją prawa służącą do wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji administracyjnych obarczonych enumeratywnie wymienionymi w art. 156 § 1 k.p.a. wadami prawnymi. Organ administracji publicznej, w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej, wszczyna postępowanie w nowej sprawie, w której nie orzeka co do istoty sprawy rozstrzygniętej w wadliwej decyzji, lecz orzeka jako organ kasacyjny i w swojej decyzji rozstrzyga wyłącznie co do nieważności decyzji albo jej niezgodności z prawem. Nie jest natomiast władny rozstrzygać o innych kwestiach dotyczących istoty sprawy (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 sierpnia 1987r., sygn. akt: IV SA 393/87 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1996r., sygn. akt: III ARN 70/95). Stwierdzając nieważność decyzji organ administracyjny autorytatywnie wskazuje na ciężką wadliwość decyzji, obarczając ją od dnia wydania, czyli ze skutkiem *ex tunc*. Ocena stanu prawnego jest określona samą konstrukcją stwierdzenia nieważności, co następująco ujęto w tezie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 listopada 1997r., sygn. akt: III SA 1134/96: „Rozstrzygający dla oceny, czy zachodzą przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji z powodu rażącego naruszenia prawa, jest stan prawa z dnia wydania tej decyzji; na taką ocenę nie może mieć wpływu ani późniejsza zmiana prawa, ani tym bardziej zmiana interpretacji tego prawa.”

Z powyższego wynika, że w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji organ administracji publicznej bada czy decyzja administracyjna w dacie jej wydania była prawidłowa. Nieważność decyzji istnieje bowiem już w dacie jej wydania. Z tego też powodu, wszystkie przepisy prawne są przytaczane lub przywoływane według stanu prawnego na dzień wydania decyzji, co do której toczy się postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności.

Kolegium zauważa również, że przesłanki pozytywne stwierdzenia nieważności decyzji z racji ich wyczerpującego wyliczenia nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej, a powinny być interpretowane dosłownie lub nawet ścieśniająco (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 lipca 1983r., sygn. akt: II SA 581/83).

Natomiast w zależności od wyników postępowania organ prowadzący postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności orzeka o:

1. stwierdzeniu nieważności, jeżeli wada kwalifikowana występuje i nie zachodzą przesłanki negatywne do stwierdzenia nieważności orzeczenia,

2. wydaniu decyzji z naruszeniem prawa jeżeli wada kwalifikowana występuje i zachodzą przesłanki negatywne do stwierdzenia nieważności orzeczenia,
3. odmowie stwierdzenia nieważności, jeżeli żadna z wad kwalifikowanych nie występuje,
4. umorzeniu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe.

Wskazać dalej należy, że zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2022r. Poz. 1029 z późn. zm., dalej jako: ustawa), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2 ustawy).

W przedmiotowej sprawie kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 2019, poz. 1839 z późn. zm.). Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ I instancji jako przedsięwzięcie określone w § 3 ust. 1 pkt 40 lit. b oraz pkt 89 lit. f tego rozporządzenia. Przepisy te stanowią, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a z obszaru górniczego o powierzchni większej niż 2 ha lub o wydobyciu większym niż 20 000 m³ na rok, inne niż wymienione w lit. a oraz gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na: realizacji stawów o głębokości nie mniejszej niż 3 m, innej niż wymieniona w lit. e.

Art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy stanowi, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351 oraz z 2022 r. poz. 88). Pozostałe rodzaje decyzji, które wymagają uprzedniego przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienia art. 72 ust. 1 pkt. 2 – 28 ustawy. Natomiast ust. 1a powołanego przepisu wymaga uzyskania decyzji środowiskowej przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Na mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a);
- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. (pkt 6);

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego. (art. 74 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sprawie jest wójt, burmistrz, prezydent miasta.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (...) (art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy).

W myśl art. 84 ust. 1 ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a.) Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. (ust. 2).

Stosownie do art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy).

Na mocy art. 63 ust. 1 ustawy obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

- a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
- b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
- d) emisji i występowania innych uciążliwości,
- e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
- f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
- g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;

2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:

- a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
- b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
- c) obszary górskie lub leśne,

- d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowskiej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. (art. 85 ust. 3 ustawy).

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a. (art. 86 ustawy).

W myśl art 86a ustawy, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie akt sprawy, stwierdza, że decyzja Kolegium z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS.41.9/674/2023/14063/AK, którą Kolegium odmówiło stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5.12.2022r. nr RAN2.6220.6.2021 stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa stawu rybnego o głębokości większej niż 3 m poprzez eksploatację złoża kruszywa naturalnego (po udokumentowaniu) na działkach 63/9, 11, 13, 18 położonych w Bojszowach, obręb Jedlina, km 4” i określającej warunki środowiskowe

realizacji planowanego przedsięwzięcia, oraz dopuszczenie ww. stowarzyszenia do udziału na prawach strony w tym postępowaniu - zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym.

Odnosząc się do podniesionego przez stronę jak i podmiot na prawach strony zarzutu, iż lokalizacja planowanego przez stronę przedsięwzięcia nie jest zgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bojszowy, a także że decyzją tą naruszono brzmienie art. 80 ust. 2 i ust. 3 ustawy i z tego względu koniecznym jest stwierdzenie nieważności wydanej przez organ I instancji decyzji środowiskowej w oparciu o brzmienie art. 156 § 1 pkt. 2 k.p.a. w ocenie Kolegium nie zasługuje na uwzględnienie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w uzasadnieniu swojej decyzji z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS.41.9/674/2023/14063/AK Kolegium przeanalizowało zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na dzień wydania decyzji przez organ I instancji tj. na dzień 5 grudnia 2022r i nie stwierdziło, aby decyzja ta została wydana z rażącym naruszeniem prawa dającym podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji organu I instancji. W oparciu o zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bojszowy jak i treść karty informacyjnej przedsięwzięcia, Kolegium ustaliło, że planowane do realizacji przedsięwzięcie będzie polegało na budowie 3 zbiorników wodnych i jest to główne i docelowe zamierzenie Inwestora na terenie, który w mpzp oznaczony został symbolem **W**. Przedsięwzięcie zatem będzie realizowane na terenie wód otwartych. Podstawowym przeznaczeniem terenów, oznaczonych na rysunku planu symbolem **W**, obejmujących akwen wód słodkich utworzony na terenie dawnego stawu na tzw. „pańskich łąkach”, jest powiększenie potencjału przyrodniczego obszaru gminy, modyfikowanie warunków klimatycznych oraz wzbogacenie walorów krajobrazowych. Tereny inwestycji to także tereny otwarte zgodnie z zapisami mpzp czyli niezabudowane obszary służące różnym funkcjom ekologicznym, z których najważniejszymi są: zachowanie bioróżnorodności i prawidłowe przewietrzanie. Zbiorniki będą budowane metodą eksploatacji kruszywa naturalnego i będzie to efekt uboczny w przypadku ustalenia istnienia złoża. Z akt sprawy wynika bowiem, że złożo nie zostało jeszcze rozpoznane i udokumentowane. Nadto z opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach wynika, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze będzie miało charakter czasowy, inwestycja zaś w przyszłości może przyczynić się do wzrostu bioróżnorodności jej terenu. Zbiorniki i ich otoczenie będą docelowo stanowić dogodny siedlisko dla wielu gatunków zwierząt, w tym głównie ptaków. Będzie naturalnym wodopojem dla zwierząt, gdyż skarpy zbiorników będą ukształtowane łagodnie zapewniając swobodny dostęp zwierząt do wody, a także dla zwierzyny leśnej w suchym okresie, zaś lokalne przegłębienia i nieregularność dna projektowanych zbiorników stworzą schronienie dla organizmów w przypadku obniżenia zwierciadła wody. Przewidziano zarybienie gatunkami ryb rodzimych, a dla prawidłowego funkcjonowania ekosystemów wodnych dopuszczono możliwość wprowadzenia gatunków drapieżnych takich jak szczupak, sum sandacz, które mają pełnić rolę oczyszczającą w stawach eliminując osobniki mniejsze i słabsze. Zastosowanie do kształtowania skarpy zbiorników materiału z nadkładu rodzimego spowoduje, że brzegi stawów po pierwszym sezonie wegetacyjnym porosną rodzimą roślinnością i nie będzie wymagane dokonywanie nasadzeń. Sam teren inwestycyjny nie przedstawia wyjątkowych walorów przyrodniczych, jednakże charakter tego terenu (podmokłości przy rowach melioracyjnych, szuwały, rolnicze tereny otwarte i łąki) i realizacja inwestycji sprzyjać będzie ubogaceniu tego terenu w faunę i florę, a dalej wzbogaceniu walorów krajobrazowych. Teren nie będzie podlegał jakiegokolwiek zabudowie, a zatem zachowa charakter terenów otwartych obejmujących tereny wód otwartych. Inwestycja nie wpłynie negatywnie na użytek ekologiczny Stawy Jedlina, ani na przepływający w sąsiedztwie ciek Gostynia, wały przeciwpowodziowe, nie zmieni stosunków wodnych na tym terenie, nie wpłynie na wody podziemne i powierzchniowe. Nie będzie oddziaływać negatywnie na ludzi, gdyż zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości 180 m w linii prostej od terenu inwestycji w kierunku południowym za nasypem kolejowym. Nie przyczyni się do przerwania korytarzy ekologicznych. Jednocześnie dla ochrony siedlisk gatunkowych w decyzji środowiskowej w trakcie realizacji przedsięwzięcia przewidziano szereg działań ochronnych. Charakter przedsięwzięcia docelowo będzie zatem sprzyjał powiększeniu potencjału przyrodniczego tego obszaru, zachowaniu bioróżnorodności i prawidłowemu przewietrzaniu, gdyż w żaden sposób nie zostanie zabudowany.

Kolegium w swojej decyzji nie stwierdziło, aby na dzień wydania decyzji organu I instancji lokalizacja planowanego do realizacji przedsięwzięcia była niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a zatem aby doszło do rażącego naruszenia art. 80 ust. 3

ustawy w związku z § 4 pkt. 9, § 5 ust. 1 pkt. 4 ppkt 4.3, § 11, a więc aby wystąpiła przesłanka z art. 156 § 1 pkt. 2 k.p.a. Nie doszło w ocenie również Kolegium do rażącego naruszenia art. 80 ust. 3 ustawy w związku § 37 ust. 1 i 2 mpzp, gdyż w ocenie Kolegium obowiązek sporządzenia opracowań specjalistycznych dla terenów oznaczonych symbolem W i W. 1 nie jest wymagany na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej, a winien zostać dochowany na etapie uzyskiwania decyzji inwestycyjnej (np. pozwolenia wodnoprawnego), a taką decyzją środowiskowa nie jest. Nie został także rażąco naruszony przepis art. 80 ust. 2 i 3 ustawy w związku z § 38 pkt. 1 i 2 mpzp, gdyż materiał dowodowy nie wykazał, aby planowane przedsięwzięcie było szkodliwe lub mogące pogorszyć stan środowiska przyrodniczego; w wyniku jego realizacji nie będzie także dochodziło do wprowadzania wód przemysłowych a także ścieków bytowo-gospodarczych do wód powierzchniowych. W ramach ponownego rozpatrywania sprawy Kolegium doszło do takich samych ustaleń, jak te o których mowa powyżej, a zawartych w uzasadnieniu decyzji Kolegium z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS/41.9/674/2023/14063/AK.

Z powyższych względów nie sposób zgodzić się także z zarzutem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż decyzja Kolegium nie odpowiada wymogom art. 107 § 3 k.p.a., w szczególności w zakresie uzasadnienia prawnego tej decyzji. Wbrew powyższemu zarzutowi, uzasadnienie prawne decyzji Kolegium zostało sporządzone w sposób należyty i wyczerpujący.

Odnosząc się do zarzutu „Stowarzyszenia NASZE BOJSZOWY” odnośnie ewentualnych zalań/powodzi w związku z rozpoczęciem działalności przez inwestora, Kolegium stwierdza, że argumentacja w tym względzie nie zasługuje na uwzględnienie. Jeden z organów współdziałających w sprawie tj. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w swojej opinii z dnia 15 lutego 2023r., sporządzonej w wyniku szczegółowej analizy planowanego przedsięwzięcia, stwierdził, że realizacja inwestycji nie zmieni dotychczasowego sposobu gospodarowania wodami deszczowymi i roztopowymi. Przedsięwzięcie jest zlokalizowane w zasięgu jednolitej części wód powierzchniowych, Gostynia od starego koryta do ujścia o kodzie: PLRW200019211899 oraz w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie: PLGW2000145. Zdaniem ww. organu zakres planowanego przedsięwzięcia nie wpłynie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 57 i 59 ustawy Prawo wodne, a ustanowionym w "Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły" przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016r. Kolegium podziela ww. stanowisko i nie znajduje podstaw do zakwestionowania ww. twierdzenia organu współdziałającego w sprawie.

Odnosząc się z kolei do zarzutu „Stowarzyszenia NASZE BOJSZOWY” w zakresie sprzeciwu społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji, Kolegium wskazuje, że stanowisko lokalnej społeczności oraz protesty mieszkańców przeciwko planowanemu przedsięwzięciu nie mogą skutkować odmową, a tym bardziej stwierdzeniem nieważności wydanej decyzji środowiskowej. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2023 r., (sygn. akt III OSK 1514/21, dostępnym na stronie internetowej: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>) sąd ten podkreślił, cyt: „Samo przekonanie części lokalnej społeczności o uciążliwości danego przedsięwzięcia, nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, jeżeli spełnione są warunki ustawowe do wydania decyzji zgodnie z wnioskiem inwestora, co w tej sprawie miało miejsce”.

Dalej, odnosząc się do zarzutu naruszenia przez organ I instancji art. 49 § 1 k.p.a., w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez brak doręczenia decyzji organu I instancji wszystkim stronom w trybie art. 49 k.p.a. w związku z tym braku zdaniem strony skutecznego wprowadzenia tej decyzji do obrotu prawnego - Kolegium, w ślad za stanowiskiem orzecznictwa sądowego, stwierdza, że wad związanych z doręczeniem decyzji i ich skutków nie można utożsamiać z wadami samej decyzji. Naruszenia prawa stanowiące podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji (art. 156 § 1 k.p.a.) są wadami tkwiącymi w samej decyzji, a nie wadami postępowania, w którym ta decyzja zapadła. Te ostatnie bowiem stanowią podstawę do wznowienia postępowania. (tak m.in. wyrok NSA z dnia 23 maja 2023r., I OSK 3358/19 LEX nr 3575231). Podkreślić przy tym należy także, że niezapewnienie przez organ udziału w postępowaniu osobie, która powinna być jego stroną, nie stanowi rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt. 2 k.p.a. Wynika to z treści art. 145 § 1 pkt. 4 k.p.a., zgodnie z którym, tego rodzaju uchybienie stanowi podstawę wznowienia postępowania administracyjnego, a nie stwierdzenia nieważności

wydanej w nim decyzji. Są to odrębne postępowania nadzwyczajne, a przyczyny wznowienia postępowania odnoszą się do wad postępowania administracyjnego (por. wyrok NSA z dnia 28 maja 2014 r., sygn. akt I OSK 237/13). Z kolei w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 marca 2012 r. (sygn. akt II OSK 2478/10 LEX nr 1424323), sąd ten wyjaśnił, że tylko od woli strony, która została pominięta w postępowaniu zależy, czy skorzysta z prawa do żądania wznowienia, ewentualnie podniesie zarzut zaistnienia przesłanki wznowieniowej w skardze wniesionej do sądu administracyjnego. Inne podmioty nie mają prawa do zastępowania uprawnionej strony i korzystania z zarzutu wystąpienia podstaw do wznowienia, powołując się na to, że nie wszystkie podmioty, które powinny brać udział w postępowaniu, zostały do udziału w nim dopuszczone.

Nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut „Stowarzyszenia NASZE BOJSZOWY” w zakresie naruszenia przez organ I instancji art. 33 ustawy, poprzez brak zawiadomienia mieszkańców gminy o toczącym się postępowaniu, bowiem w prowadzonym postępowaniu nie stwierdzono potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Tylko bowiem w takim przypadku organ prowadzący postępowanie ma obowiązek zastosować regulację przewidzianą ww. przepisem art. 33 ustawy i zapewnić społeczeństwu udział w prowadzonym postępowaniu.

Odnosząc się z kolei do argumentacji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a dotyczącym kwestii aktualnie prowadzonej przed Marszałkiem Województwa Śląskiego sprawy w przedmiocie zatwierdzenia projektu robót geologicznych, mającego na celu udokumentowanie złoża kruszywa naturalnego na wymienionych wyżej działkach w Bojszowach – Kolegium stwierdza, że argumentacja w powyższym względzie nie znajduje uzasadnienia na gruncie rozpatrywanej sprawy. Wskazać bowiem należy, że postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej toczy się w oparciu o stan faktyczny i stan prawny z daty wydania decyzji, w stosunku do której toczy się to postępowanie administracyjne (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2012r., sygn. akt: I SA/Wa 636/10, Lex Nr 750885). Dlatego też w niniejszym postępowaniu należy przyjąć stan faktyczny i prawny sprawy istniejący na dzień wydania ww. decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5.12.2022r.

Reasumując, w ocenie Kolegium brak było podstaw do stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5.12.2022r. nr RAN2.6220.6.2021, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa stawu rybnego o głębokości większej niż 3 m poprzez eksploatację złoża kruszywa naturalnego (po udokumentowaniu) na działkach 63/9, 11, 13, 18 położonych w Bojszowach, obręb Jedlina, km 4” i określającej warunki środowiskowe realizacji planowanego przedsięwzięcia, oraz dopuszczenie ww. stowarzyszenia do udziału na prawach strony w tym postępowaniu – z tego względu Kolegium prawidłowo decyzją z dnia 1 września 2023r., Nr SKO.OS/41.9/674/2023/14063/AK, orzekło w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności ww. decyzji Wójta Gminy Bojszowy z dnia 5.12.2022r. nr RAN2.6220.6.2021.

Z uwagi na powyższe zasadnym jest utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji w całości na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a.

Odnosząc się z kolei do treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy, a także stanowiska podmiotu na prawach strony, Kolegium stwierdza, że nie podzieliło ww. argumentów, o czym Kolegium wyjaśniło w uzasadnieniu przedmiotowej decyzji. Działanie Kolegium w tym względzie było prawidłowe.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634, ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości 200 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262

ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634, ze zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
/na oryginale właściwy podpis/

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
/na oryginale właściwy podpis/

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
/na oryginale właściwy podpis/

Otrzymują:

1. Radca prawny – pełnomocnik stowarzyszenia KLUB EKOLOGII EKO-FAN z siedzibą w Jaworznie przy ul. Wolności 30c,
na adres:
..... Kancelaria Radcy Prawnego, 40-857 Katowice, ul. Wolnego 4 pok. 315,
2. Wójt Gminy Bojszowy, 43-220 Bojszowy, ul. Gaikowa 35 wraz z aktami sprawy,
3. P. – pełnomocnik P.
adres do doręczeń:
.....
.....
4. P. - pełnomocnik P. – współnika spółki cywilnej P.P.U.H. „Dar-La”
.....
.....
5. P. – współnik spółki cywilnej P.P.U.H. „Dar-La”
6.- przewodniczący Zarządu „Stowarzyszenia NASZE BOJSZOWY”
na adres:
„Stowarzyszenie NASZE BOJSZOWY”, ul. Szeroka 10, 43-220 Bojszowy,
7. „Stowarzyszenie NASZE BOJSZOWY”, ul. Szeroka 10, 43-220 Bojszowy,
8. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 2,
9. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, 40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości,
10. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, 43-100 Tychy, ul. Budowlanych 131 – do wiadomości,
11. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd zlewni w Katowicach, 40-127 Katowice, P. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości,
12. Aa- BE 10